Ankenævnet for Forsikring

938/14

Den 22. april 2014 blev i sag nr. 85.049:

xxx xxxxxxxxxx
xxxxxx xxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring i Tryg Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i forbindelse med, at den forsikrede bil, en BMW 330CI, årgang 2000, er brændt.

Selskabet har udbetalt en forholdsmæssig erstatning med henvisning til, at det er klagerens søn, der er den primære bruger af bilen, og at selskabet ville have beregnet en højere præmie, såfremt dette var oplyst på tegningstidspunktet.

Klagerens advokat gør over for nævnet gældende, at selskabet skal udbetale fuld erstatning for bilen og har i brev af 13/9 2013 til nævnet bl.a. anført:

> "Det fremgår af politirapport af d. 13. januar 2012, at politiet konstaterer, at en ovenfornævnte BMW er nedbrændt (bilag …).
>
> Herefter anmelder min klient skaden til Tryg Forsikring, hvorefter denne ved brev af 16. januar 2012 bekræfter modtagelse af anmeldelsen (bilag …).
>
> Trygforsikring skriver herefter ved brev af 15. februar til min klient (bilag …), at man ikke kan anerkende skaden, idet man mener, at min klient har givet urigtige oplysninger om ejer/bruger forholdet af bilen ved oprettelsen af forsikringen. Tryg Forsikring anfører endvidere i brevet, at det ifølge dem fremgår af politirapporten jf. bilag …, at min klients søn, [klagerens søn], var daglig bruger af bilen samt at dette kan udledes af det faktum, at min Klients søn er bosiddende i … og ejer en slikbutik i …, hvorfor der har bestået er kørselsbehov på denne strækning.

Tryg Forsikring skriver herefter igen ved brev af d. 19. april 2013 efter man har talt med min klients kontaktperson, som er dennes bror, …, at man på baggrund af politirapporten fastholder, at min klients søn var daglig bruger af bilen og at man derfor agter at reducere forsikringssummen, idet prisen for forsikringen ville have været anderledes, hvis min klients søn havde tegnet den, idet denne ikke havde status af elitebilist. Man reducerer derfor i et forhold mellem det faktisk betalte beløb for forsikringen og det beløb, som min klients søn skulle have betalt (bilag …).

Min klient skriver herefter ved brev af d. 13. september 2012 til Tryg Forsikring (bilag …), at det ikke fremgår af sagens akter, at det skulle være min klients søn, der var bruger af bilen, men at det derimod fremgår af afhøringsrapporterne, at min klients søn oplyser, at min klient er ejer og bruger af bilen, men at dennes søn bare har kørt i bilen den. Herudover fremsender min klient dokumentation for, at min klients søn har købt et DSB månedskort d. 20 december 2011, og at dette har været gældende i den periode, hvor min klients bil nedbrændte (bilag …), hvor der navnlig skal henvises til side 9 af 24. Herefter kan man ifølge min klient med rette lægge til grund, at min klients søn har brugt DSB som primært transportmiddel mellem … og … i den periode, hvor bilen nedbrændte, hvorfor der alene har været tale om, at min klients søn har brugt sagsøgers bil den dag, hvor bilen nedbrændte. Min klient har derfor ikke været daglig bruger af bilen.

Tryg Forsikring svarer herefter på mail af d. 30. januar 2013, at man er uenig heri og at dokumentationen ikke er tilstrækkelig (bilag …).

På denne baggrund har min klient været nødsaget at klage til Ankenævnet for Forsikring.

Til støtte for klagen skal jeg på vegne af min klient gøre gældende, at det er ubestridt, at min klient har tegnet en forsikring hos Tryg Forsikring og at forsikringsbegivenheden er omfattet af forsikringen. Endvidere er det ubestridt, at min klients søn, [klagerens søn], bor i … og arbejder i …, hvor han ejer … . Hertil bemærkes, at det fremgår af min klients søns kontoudtog jf. bilag …, at han i en længere periode har haft et DSB månedskort, som han har brugt i forbindelse med transporten til og fra sit arbejde …. Dette månedskort har min klients søn bl.a. købt den 20. december 2011, hvorefter bilen nedbrænder den 13. januar 2012. Månedskortet har således været gældende i den periode.

Endeligt bemærkes, at det i politirapporten noterede på side 6, 3. afsnit jf. bilag …, hvorefter min klient forklarer, at hans søn er bruger af bilen, ikke skal forstås sådan, at min klients søn permanent er bruger af bilen, men at han blot har brugt bilen den pågældende dag, hvor bilen nedbrænder.

Samlet set gøres det derfor gældende, at min klient både er ejer og bruger af bilen, men at dennes søn blot i enkeltstående tilfælde har lånt sagsøgers bil til transporten fra … til … . Den primære transport mellem … og … er således foregået med tog."

Selskabet fastholder i brev af 4/10 2013 til nævnet afgørelsen med følgende begrundelse:

"**Årsag til klagen.**
I forbindelse med at [bil reg. nr.] er total udbrændt, har vi alene udbetalt pro rata erstatning, da vi mener, der er indgivet forkerte oplysninger ved forsikringens indtegning.
Sagsforløb.

3. 85.049

Den 16. maj 2011 får en kundebetjener en opringning af en person, der præsenterer sig som [klageren] og skal forhøre sig nærmere om forsikringens forhold på en bil, som sønnen har købt og som han skal køre i. Da vedkommende kan høre, at det er en yngre person, der ringer, går man vedkommende på klingen og får bekræftet, at det er sønnen, der ringer.

Han fastholder, at han har købt en [bilens fabrikat og model], som hans far skal køre i. Udskrift fra vores policesystem vedlægges som bilag … .

Den 18. maj 2011 registreres bilen i [klagerens søns] navn med vores forsikringstager som bruger. Bilag … .

Vi sender vores kunde en police på bilen og har her noteret det aftalte kørselsbehov til under 5.000 km. pr. år. Bilag … .

I forbindelse med en parkeringsskade der påføres den pågældende bil den 27. oktober 2011, bliver den opgjort af vores taksator og her noteres på autotaksrapporten en kilometerstand på 123.921 km. Bilen har således i tidsrummet 16. maj 2011, hvor forsikringen tegnes og til 1. november 2011, hvor skaden opgøres kørt 22.419 km. Det årlige kørselsbehov er på den baggrund udregnet til 48.419 km og ikke under 5.000 km., som oplyst ved oprettelsen a ringen.

Da præmien på den pågældende forsikring er beregnet ud fra et kørselsbehov på 5.000 km, og således ikke svarer til risikoen, vi har på den pågældende bil, bliver kunden [klageren] ringet op den 6. december 2011 og spurgt om hans kørselsbehov.

Det kunne han ikke svare på, men da kundebetjeneren med hans accept, ville sætte behovet til 999.000 km og meddelte ham, hvad forsikringen så ville koste, ville han ikke acceptere prisen, men ringe tilbage på et senere tidspunkt. Bilag … .

Samme dag fremsender vedkommende et brev til kunden om ændring af antal kilometer til 40.000 om året. Præmien herfor vil fremover være 21.286 kr. årlig. Bilag … .

Den 13. december 2011 ringer [klagerens søn] ind og stiller spørgsmål til forsikringen på [bilen]. Han omtaler bilen som sin egen og at både han selv og hans 2 brødre kører i bilen. Da han bliver konfronteret hermed, er det pludselig faderen, der kører i bilen. Han orienteres i den forbindelse om konsekvensen ved forsikringssvindel. Bilag … .

Advokaten oplyser i sin klage, at [klagerens søn] den 20. december 2011 havde købt et månedskort og de 4 foregående måneder er der trukket beløb til togbillet på butikkens konto for personaleudgifter. Dette beviser imidlertid ikke, at togbilletterne er købt til [klagerens søn] og bruges hver dag til hans transport mellem hjem og hans butik i … . [Klagerens søn] bor hos forældrene i … . Bilag ….

Konklusion

Sagen har været sendt til vores undersøgelsesafdeling, der har lavet en rapport. Vores undersøgelseskonsulent har undervejs i forløbet fremsendt 2 breve af henholdsvis den 15. februar 2012 og 19. april 2012 til vores kunde, hvor han slår fast, at vi helt klart er af den overbevisning, at [klagerens søn] er både ejer og bruger af bilen. Bilag … .
Som medvirkende til vores mistanke om forsøg på svig er den omstændighed, at der på det tidspunkt, [bilen] var forsikret og blev afbrændt, var yderligere 2 biler i husstanden, som består af [klageren], [klagerens hustru] og [klagerens søn].

4. 85.049

> Faderen [klageren] kørte på skadetidspunktet i en … og med et kørselsbehov på 40.000 km. pr. år. [Klagerens hustru] stod registreret for en … og var noteret til et behov på 30.000 km. om året.
>
> Der er således ikke grund for at tro, at faderen, vores kunde også skulle have behov for at køre i en … og i denne desuden skulle køre ca. 48.000 km. om året.
>
> Da vi ikke afviser at ville tegne en forsikring for [klagerens søn] som ejer af den afbrændte [bil], er den erstatning vi har opgjort pro rata i forhold til den præmie sønnen skulle have betalt, nemlig 150.713 kr.. Den udregnede erstatning 31.857,25 kr. er sendt til vores kunde den 27. april 2012.
>
> Vi er fortsat overbevist om, at den afbrændte bil er anskaffet, ikke for at vores kunde skulle køre i den, men til brug af dennes søn, der dagligt har et stort transportbehov til og fra sin butik i … .
>
> Der er ikke tilført sagen oplysninger, der ændrer vores afgørelse og vi fastholder, a givet urigtige oplysninger ved indtegning, hvorfor der ikke vil blive betalt yderligere i sagen."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt, herunder en slutseddel, hvorpå klagerens søn er anført som køber af bilen, registreringsattest, kopi af sønnens pendlerkort for perioden fra den 3/7 2011 til den 1/8 2011 og et kontoudskrift fra den forretning, sønnen driver, hvoraf fremgår udgifter til togbilletter.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at bilens reelle bruger er klagerens søn. Nævnet har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på oplysninger om forløbet ved indtegningen af forsikringen, at klagerens søn har købt og indregistreret bilen, antallet af biler i husstanden og det kørselsbehov, der er noteret. Nævnet lægger endvidere til grund at selskabet – hvis dette havde været oplyst ved tegningen af forsikringen – ville have opkrævet en højere præmie.

Da det er nævnets opfattelse, at det er almindelig kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugernes risikooplysninger, burde klageren have oplyst til selskabet, at brugeren af bilen var hans søn. Nævnet finder, at undladelsen heraf kan tilregnes ham som groft uagtsomt.

Nævnet finder herefter, at selskabet i medfør af forsikringsaftalelovens §§ 6 og 7 er berettiget til at opgøre erstatningen for den anmeldte totalskade som en forholdsmæssig erstatning.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en egentlig bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

På denne baggrund

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand